

[Per Hækkerup.]

givelserne. Jeg tror derfor, at det også ud fra en almindelig økonomisk-politisk betragtning er særdeles hensigtsmæssigt, at vi får sådanne skærpede kontrolregler og derigennem får et skjult forbrug frem, således, at det kan beskattes på samme måde, som andre menneskers ikke skjulte forbrug kan beskattes. Men jeg erkender, at virkningerne her formentlig fortrinsvis er virkninger på længere sigt.

Jeg skal i spørgsmålet om byrdefordelingen kun gøre den yderligere bemærkning til det kommunistiske parti, som jo også har ladet sin stemme høre i debatten omkring forslagene, at det forekommer mig, at det kommunistiske parti og dets blad er ved at lægge op til en linje, som må siges at være overordentlig beklagelig og ikke gavnlige for danske lønmodtagere og danske arbejdere.

I en ledende artikel i tirsdags har Land og Folk beskæftiget sig med dette spørgsmål — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et kort citat. Denne ledende artikel bærer overskriften:

„Lov er lov — men lov skal ikke holdes“.

Det hedder herefter videre, at regeringen og folketinget nu planlægger en ulovlighed, nemlig at holde afgifterne uden for pristallet, og så siges det:

„Herefter kommer arbejderne og fagforeningerne til at indrette sig på, at lovløsheden i det danske samfund inspireres fra selve lovgivningsmagten.“

Det hedder lidt længere nede i artiklen, at når det er sådan,

„så er der ikke længere noget at sige til, at arbejderne tager skridt, man finder formålstjenlige, for at gavne sig selv.“

Og lederen slutter:

„Heldigvis er det sådan, at i disse forhold er arbejderne ikke værgeløse ofre. Regeringen og folketinget kan lovgive i overenskomstforholdene, og de kan tilsidesætte gældende lov, men bestemme over, hvorledes den enkelte arbejdsplads eller fagforening skal stille sig i forholdet til arbejdsgiveren, kan man ikke. Og det vil være en logisk konsekvens af regeringens handlinger, dersom arbejdspladser og fagforeninger i den kommende tid sætter alt ind på at skaffe sig dækning

for regeringens nedskæringsforanstaltninger.“

Det forekommer mig, at man i så tydelige ord, som det er muligt, opfylder det, der står i overskriften: at lov skal ikke længere holdes. Jeg vil gerne understrege, at hermed angribes en af de hovedgrundsætninger, der har været gældende for dansk arbejderbevægelse. Jeg tror, man må erkende, at en sådan politik vil undergrave tilliden til overenskomsterne og dermed på længere sigt også undergrave den standard og det stade, danske arbejdere har. Jeg vil derfor stærkt advare imod, at man følger den lovløshedens taktik, som det kommunistiske parti tilsyneladende vil gå ind for.

Ud over de forslag, der sigter til at afhjælpe de øjeblikkelige valutavanskeligheder, ligger der i regeringserklæringen, som den er udformet i samarbejdet mellem de tre partier, tilkendegivelsen af en langtidspolitik. I det nuværende kompleks af lovforslag er optaget to forslag, der tager sigte på en sådan langtidspolitik. Jeg tænker på lovforslaget om skattefri afskrivninger og lovforslaget om skattefri henlæggelser til investeringsfonds. Jeg tror, man har lov til at sige, at vi med det program, der er skitseret i regeringserklæringen, har fået et konstruktivt fremtidsprogram, et program, der ikke skal og ikke kan gennemføres i løbet af 2-3 uger, men et program, som trækker linjerne op for de kommende års økonomiske politik.

Jeg har med interesse konstateret, at lovforslagenes hovedformål er at sikre stigende produktion og stigende beskæftigelse, og de forskellige enkeltheder, der fremgik af den højtærede statsministers regeringserklæring, viser, at vi kan vente en række lovforslag fremsat, der tager sigte på en sådan politik. Det drejer sig om ændringer i skattelovgivningen, hvor man formentlig vil få en overordentlig gunstig virkning frem, hvis man gennemfører den tanke, at der af indkomster inden for bestemte grænser skal betales en fast procent i indkomstskat; det vil betyde, at vi kommer ud over den hæmsko for initiativ og lyst til øget virke, som den nuværende hårde beskatning af indkomststigninger er.

Der er i erklæringen givet tilslutning til skattelettelse for opsparing. I fortsættelse